

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

OMSLAGONTWERP EN VORMGEVING: Studio Lannoo
ZETWERK: Keppie & Keppie
EINDREDACTIE: Jeroen Bert

© Jacques Sys en Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2023
D/2023/45/83 – ISBN 978 94 014 7040 7 – NUR 491

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

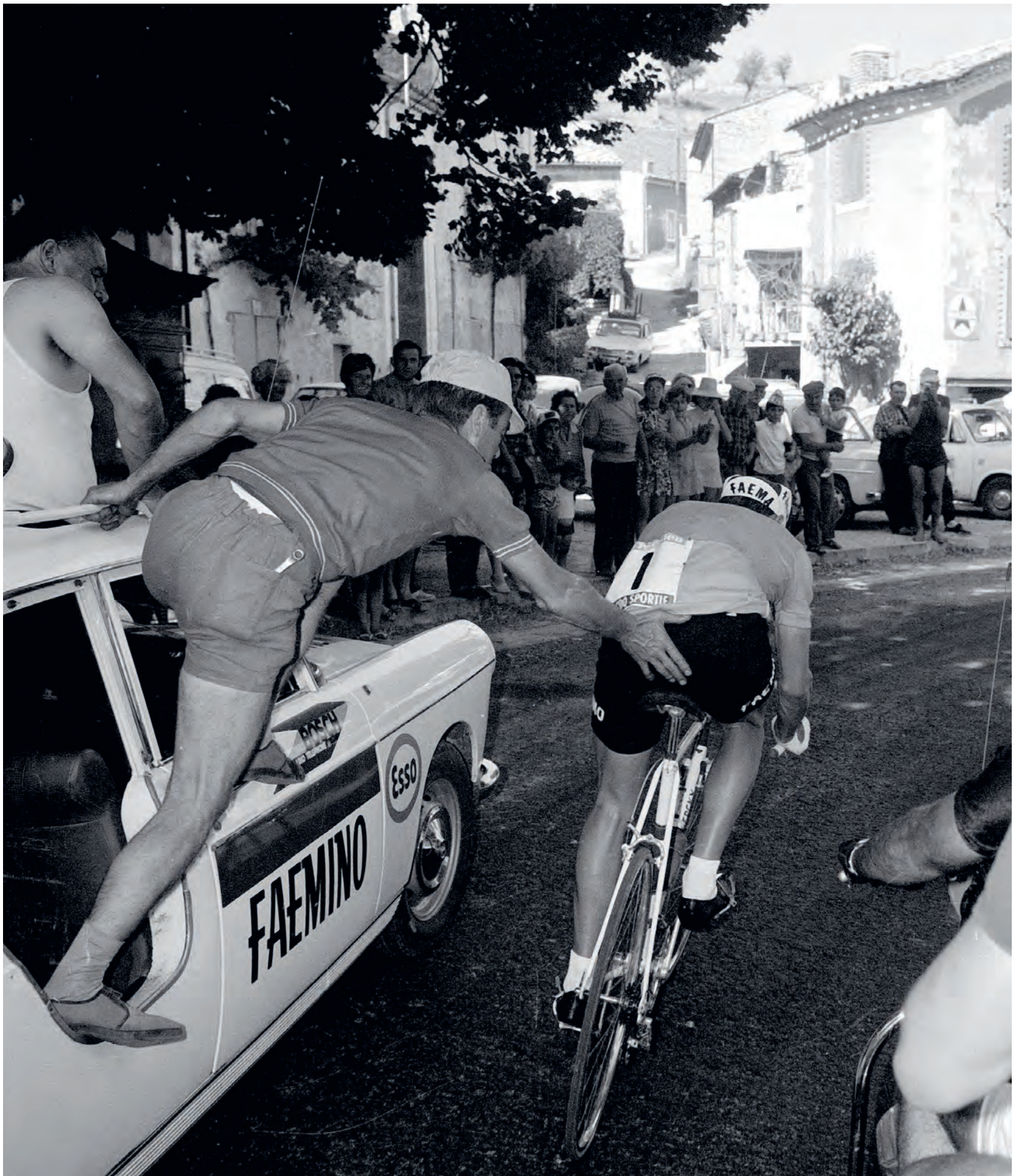
JACQUES SYS

TOP 1000

 VAN DE

**beste wielrenners
ter wereld**

Lannoo

▲ Eddy Merckx in de Tour: vijf eindoverwinningen, 34 ritzeges en 96 dagen in de gele trui.

Inhoud

1

1869-1918

9

2

1919-1945

47

3

1946-1965

115

4

1966-1980

203

5

1981-2000

293

6

2001-2023

411

Namenregister	551
Bibliografie	557
Dankwoord	558
Fotoverantwoording	559

Lucien Petit-Breton (FRA)

De Argentijn

Het toeval bepaalde het leven van Lucien Petit-Breton, de eerste renner die twee keer in de Tour zegevierde: toen hij op zijn zestiende in een loterij een racefiets won, begon hij te koersen.

Dat was zeer tegen de zin van zijn vader, een gerespecteerd horlogemaker die om duistere politieke redenen naar Argentinië verhuisde toen Lucien acht jaar was. Maar toen hij deelnam aan snelheidswedstrijden en op de

piste Argentijns kampioen werd, was de keuze snel gemaakt. Lucien, een echte rebel, legde het protest van zijn vader naast zich neer en ging zich meer toeleggen op het werk van lange adem. Om het verleden te begraven liet

Lucien Petit-Breton kondigde aan waar hij ging aanvallen. En hield woord.

Lucien Georges Mazan, toen hij in 1902 naar Frankrijk terugkeerde om zijn legerdienst te vervullen, zijn naam veranderen in Lucien Petit-Breton. Zo wilde hij er de nadruk op leggen geen inwijkeling te zijn, maar een echte Fransman. Toch werd hij *de Argentijn* genoemd. In 1905 bracht Petit-Breton in Parijs het werelduurrecord, dat al zeven jaar op naam stond van de Amerikaan Willie Hamilton, op 41 kilometer en 110 meter, zijn eerste echte uitschieter.

Lucien Petit-Breton wordt nog altijd beschouwd als dé kampioen van zijn generatie. Hij blonk uit door zijn veelzijdigheid en was in 1907 de eerste winnaar van Milaan-Sanremo. Hij won met meer dan vier minuten voorsprong op een andere Franse topper, Gustave Garrigou. De Italiaanse supporters konden moeilijk leven met dit buitenlandse succes, maar de organisatoren wreven zich tevreden in de handen: dit was uitstekende reclame voor hun badplaats, die maar op een paar kilometer van de Franse grens ligt. Voor Lucien was dit de springplank naar een succesrijke campagne, met een paar maanden later een eerste zege in de Tour.

◀ *Lucien Petit-Breton hield van de eenzaamheid van het gebergte.*

GEBOREN

18 oktober 1882 in Plessé

OVERLEDEN

20 december 1917 in Troyes

PROF

Van 1902 tot 1914

UITSCHIETERS

Werelduurrecord 1905

Parijs-Tours 1906

Milaan-Sanremo 1907

7 ritzeges in de Tour 1907 (2),

1908 (5)

2x Tour 1907, 1908

Parijs-Brussel 1908

Ritzege in de Giro 1911

Verwoed tangodanser

Lucien Petit-Breton was door zijn regelmaat en veelzijdigheid gemaakt voor het rondewerk. Hij pleegde voordien aan te kondigen waar hij ging aanvallen en hield woord. Petit-Breton hield van de eenzaamheid van het gebergte en reed in 1907 in de Tourrit naar Bayonne eens 250 kilometer alleen voorop. Hij won met 23 minuten voorsprong, al werd de Tour toen beslist op punten.

De benen van de Fransman, die ook een verwoed tangodanser was, zaten vol onverwachte en vernietigende versnellingen. In het dagelijkse leven kon hij ongewone zenuwtoevallen krijgen en begon hij te trillen over heel zijn lichaam. Het belette hem niet om in 1908 weer de Tour te winnen, na een echte demonstratie. Er stond voor de zesde editie van de Ronde van Frankrijk 4488 kilometer op het programma, af te werken in veertien etappes. Lucien won er vijf, werd driemaal tweede en vijf keer derde. Hij stak met kop en schouders boven de rest uit. Alle aanvallen van zijn tegenstanders beantwoordde hij met een grijns op het gezicht. Na die Tour liep het minder en moest Petit-Breton zich tevredenstellen met ereplaatsen.

Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog nam Lucien dienst in het Franse leger. Hij vocht aan het front, werd in de loopgraven verschillende keren gewond, maar kon telkens herstellen. Tot hij in de neutrale zone achter de linies met zijn auto frontaal botste op een tegenligger. Lucien Petit-Breton, amper 35 jaar, was op slag dood.

Cyrille Van Hauwaert (BEL)

De pionier

**Cyrille Van Hauwaert zette de wielersport in Vlaanderen definitief op de kaart.
Door zijn internationale triomfen gaf hij de groei en de bloei
van deze sport een boost.**

Cyrille *Cyriel* Van Hauwaert was de eerste Vlaamse wielrenner over wie met de nodige lyriek en pathetiek werd geschreven. Karel Van Wijnendaele, de vader van de wielersportjournalistiek en patriarch van het Vlaamse geschreven woord, liet de West-Vlaming uitgroeien tot een mythische figuur. De carrière van Cyrille Van Hauwaert leende zich daar ook toe. Hij verpersoonlijkte als allereer-

ste de flandrien en groeide vooral in slechte weersomstandigheden boven zichzelf uit.

Het gebeurde weleens dat Van Hauwaert voor de start van een wedstrijd stond te rillen van de kou. Een enkele keer, voor Bordeaux-Parijs, kon hij zelfs zijn handen nauwelijks bewegen. Het waren ijsklompen. Van Hauwaert vond er iets op: hij... waterde op zijn handen zodat die toch een beetje warm kregen. In de memorabele Milaan-Sanremo van 1910 was hij evenwel machteloos. Hij zou opgeven, nadat hij voordien een herberg was binnengestapt, zich naar het houtvuur had gesleept en zijn handen in de... vlammen had gestoken.

Cyrille Van Hauwaert liet in 1907 voor het eerst van zich spreken in Parijs-Roubaix. Er werd schamper gedaan over zijn deelname, want Van Hauwaert verscheen als niet-aangeslotene aan de start met in zijn etenszak twee eieren en een fles limonade. Toch werd hij tweede. Een paar weken later won Cyrille Bordeaux-Parijs. Het regende verschrikkelijk en besmeurd door modder bereikte Van Hauwaert de aankomst. In Vlaanderen brak er een golf van enthousiasme los. Op het moment dat Van Hauwaert het fundament legde voor een schitterende carrière waren er 125 renners in België. Vijf jaar later was dat aantal gegroeid tot 4500 coureurs. In die zin heeft de flandrien baanbrekend werk verricht en geldt hij terecht als een pionier. Hij had het ingedommelde wielerschap weer tot leven gebracht, zo schreef Karel Van Wijnendaele.

Bedreigd met een pistool

Cyrille Van Hauwaert was een nationale held en het aureool van onkreukbaarheid dat snel rond hem hing, zou alleen maar vergroten

GEBOREN

16 december 1883 in Moorslede

OVERLEDEN

15 februari 1974 in Zellik

PROF

Van 1907 tot 1915

UITSCHIETERS

2x Bordeaux-Parijs, 1907, 1909

Milaan-Sanremo 1908

Parijs-Roubaix 1908

NK 1909

Ritzege in de Tour 1909

toen hij in 1908 zowel Milaan-Sanremo als Parijs-Roubaix won. Hij was inmiddels ingelijfd door het legendarische Alcyon. Dat verhoogde nog meer de motivatie om in weer en wind te gaan trainen. Van Hauwaert had lange handschoenen in schapenpels laten maken om zich tegen de kou te beschermen.

Die *Primavera* werd gereden in verschrikkelijke weersomstandigheden, maar dat deerde Van Hauwaert niet. Hij zegevierde na een lange solotocht als eerste Belg in een Milaan-Sanremo die door slechts veertien

**Cyrille Van Hauwaert
bracht het ingedommelde
wielerschap weer tot leven.**

renners werd beëindigd. Heel even leek het nog mis te gaan toen een fanatieke bareelwachter de slagbomen dicht deed om Van Hauwaert op te houden. Die trok over de hindernis, tot grote woede van de stationschef, die zijn pistool bovenhaalde en Cyrille bedreigde. Maar die liet zich niet intimideren en mepte de verbouwereerde man met enkele rake klappen tegen de grond.

Dat Cyrille Van Hauwaert op zijn best was in lange en lastige koersen, was uiteraard geen toeval. Daar kon hij het best zijn uitzonderlijke lichaamskracht aanwenden. Dat bleek veel minder in rittenkoersen.

Na de Eerste Wereldoorlog stampte Cyrille Van Hauwaert in Groot-Bijgaarden een rijwielbedrijf uit de grond, Cycles Van Hauwaert. Hij groeide uit tot een rijke industrieel en werd weer een pionier. Van Hauwaert was de eerste in ons land die een wielersport sponsorde.

◀ Cyrille Van Hauwaert was in lastige koersen op zijn best.

Jean Alavoine ^(FRA)

Le gars Jean

Twee keer tweede in de Tour (1919 en 1922) en tweemaal derde (1909 en 1914), Jean Alavoine grossierde in ereplaatsen. Hij werd in 1920 ook derde in de Giro. Zijn beste Ronde van Frankrijk reed hij in 1923 toen de Fransman in de etappe tussen Nice en Briançon op de Col d'Izoard de superfavorieten Henri Pélissier en Ottavio Bottecchia gezwind volgde. Bij een val brak hij echter zijn elle-

boog, beëindigde de rit, maar moest de dag nadien opgeven. Alavoine had in de Tour geregeld pech. Het verhaal wil dat hij in 1919 liefst 46 keer geremd werd door een bandbreuk. Toch werd hij tweede en won vijf ritten.

Jean Alavoine werd in Roubaix geboren, maar week al snel uit naar Parijs. Hij werd *le gars Jean* genoemd en was een gentleman op de fiets. Hij won in de Tour liefst zeventien ritten, tussen zijn eerste en laatste etappezege ligt een periode van veertien jaar. Al in zijn eerste seizoen bij de profs won Jean Alavoine het Frans kampioenschap. Het leverde hem een contract op bij de gereputeerde ploeg van Alcyon, met de Luxemburger François Faber als kop-

◀ *Jean Alavoine won zeventien ritten in de Ronde van Frankrijk.*

De Tour was Jean Alavoine niet genegen: in 1919 leed hij liefst 46 keer bandbreuk, maar werd toch nog tweede en won vijf ritten.

man. Jean zou in deze Tour derde eindigen, achter zijn ploegmaats Faber en Gustave Garrigou.

Maar Alavoine kon aanvankelijk de lijn niet doortrekken. Hij werd uitgerangeerd door Alcyon en ondergebracht bij een submerk van deze ploeg. Langzaam maar zeker geraakte hij er weer bovenop. Jean werd in 1920 nog eens Frans kampioen en pakte ook in klassiekers een aantal ereplaatsen: tweede in Parijs-Tours (1909) en vierde in Milaan-Sanremo (1914). Alavoine hield van het

GEBOREN

1 april 1888 in Roubaix

OVERLEDEN

18 juli 1943 in Argenteuil

PROF van 1909 tot 1925

UITSCHIETERS

2x NK 1909, 1920

17 ritzege in de Tour

1909 (2), 1912 (3), 1914,

1919 (5), 1922 (3), 1923 (3)

2 ritzege in de Giro 1920

zware werk. Niet toevallig stond hij twee keer op het podium van Bordeaux-Parijs: tweede in 1921, derde in 1924.

Jean Alavoine beëindigde zijn carrière in 1925. Hij was toen 37 jaar. Het fietsen kon hij niet laten. In 1943 nam hij deel aan een wedstrijd voor veteranen en kwam ten val nadat hij zich onwel had gevoeld op de fiets. Hij stierf een paar uur later in het ziekenhuis.

Hippolyte Aucouturier ^(FRA)

De geweldenaar

Lang, gedrongen en zeer gesloten: Hippolyte Aucouturier had niet echt de gave van het woord. Maar met zijn verwoestende peddaalslagen verstikte hij het peloton. Aucouturier was in 1903 een van de favorieten voor de eerste Ronde van Frankrijk, er werd een duel verwacht tussen hem en Maurice Garin. De Fransman stak in een bloedvorm. Hij had een paar weken eerder Parijs-Roubaix

gewonnen, zij het in speciale omstandigheden. Toen hij met een kopgroep de wielerbaan bereikte, had hij net met Claude Chapperon een kloof van vijftig meter geslagen op zijn metgezellen. Volgens de overlevering wisselden de renners van fiets voor de ingang van de wielerbaan en grepen naar gespecialiseerde fietsen om de laatste drie ronden af te leggen. Chapperon nam per vergissing de velo van Louis Trousselier, tot hij op een bepaald moment de foute wissel inzag. Op dat moment passeerde Aucouturier hem en nam een voorsprong van honderd meter, om zo te winnen.

Maar de eerste Tour groeide voor Hippolyte uit tot een drama. Al in de eerste rit moest hij met maagkrampen van de fiets stap-

◀ *Met zijn peddaalslagen verstikte Hippolyte Aucouturier het peloton.*

Hippolyte Aucouturier had niet de gave van het woord.

pen. Omdat het toen nog mogelijk was om in de volgende etappes weer te starten, won hij daarna, helemaal opgefist, de tweede en derde rit. Om vervolgens definitief op te geven. De foto van een huilende Aucouturier stond toen op de frontpagina van alle kranten.

Hippolyte Aucouturier was een geweldenaar. Hij zou dat in 1904 in Parijs-Roubaix weer tonen. Samen met César Garin stormde hij naar de finish, het tweetal had zo snel gereden dat er nog maar twintig mensen op de wielerbaan aanwezig waren en de juryleden slechts op het laatste moment arriveerden. Hippolyte won, maar een springplank naar een succes in de Tour was dat niet. Hij eindigde vierde, maar werd samen met

GEBOREN

17 oktober 1876 in La Celle

OVERLEDEN

22 april 1944 in Parijs

PROF van 1900 tot 1908

UITSCHIETERS

2x Parijs-Roubaix 1903,

1904

5 ritzege in de Tour

1903 (2), 1905 (3)

2x Bordeaux-Parijs 1903,

1905

drie andere renners wegens onregelmatigheden gediskwalificeerd. Ook zijn etappeoverwinningen werden hem afgenomen.

Het belette Aucouturier niet om in 1905 weer aan de start te staan. Hij won drie ritten, maar in een Tour die werd beslist op punten moest hij Louis Trousselier laten voorgaan. Hij eindigde tweede. Het was zijn laatste uitschieter.

Eugène Christophe ^(FRA) De eeuwige pechvogel

Twee keer had Eugène Christophe de Ronde van Frankrijk kunnen winnen. Maar twee keer werd hij op een cruciaal moment ver achteruitgeslagen door pech. Hij was nochtans een zeer methodische renner, die tijdens iedere rit in de Tour een klein leren tasje om zijn nek had hangen voor het geval hij pech zou krijgen. Daarin staken onder meer een fietsketting en een paar muntjes geld.

Het kon hem echter niet helpen. In 1913 brak de Fransman drie dagen voor de aankomst zijn vorken moest veertien kilometer wandelen om bij een smid eigenhandig zijn fiets te herstellen. Hulp van buitenaf was niet toegestaan. Hij verloor drie uur. Maar nog tragischer was zijn tegenslag in 1919. Christophe was toen de eerste renner die de gele trui mocht dragen, waarmee organisator Henri Desgrange de leider in het klassement wilde tooien. De Parijzenaar beantwoordde fluitend alle aanvallen. Zelfs toen hij eens in een café op het toilet zat en er gedemarreerd werd, haalde hij in een mum van tijd iedereen in. Tot hij ten val kwam en weer zijn vork brak. Hij moest, in het geel, ruim

◀ *Eugène Christophe kon als weinig anderen zijn lichaam pijnigen.*

Eugène Christophe was de eerste drager van de gele trui. Het bracht hem geen geluk.

een uur naar een fietsfabriek in Valenciennes stappen en verloor zo weer de Tour. Hij werd in Parijs als een held onthaald, de Fransen hadden zoveel medelijden met hem dat ze een landelijke inzamelingsactie hielden. Daardoor verdiende Christophe uiteindelijk nog meer geld dan de winnaar, Firmin Lambot.

Eugène Christophe kon als weinig anderen zijn lichaam pijnigen. Zo won hij bijvoorbeeld in 1910 Milaan-Sanremo, waarin 63 renners van start waren gegaan en er in zwaar winterweer slechts vier de aankomst bereikten. Hij zat op een gegeven moment hevig onderkoeld langs de kant van de

GEBOREN

22 januari 1885 in Malakoff

OVERLEDEN

1 februari 1970 in Parijs

PROF van 1904 tot 1926

UITSCHIETERS

7x NK veldrijden 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1921

Milaan-Sanremo 1910

3 ritzeges in de Tour 1912

2x Bordeaux-Parijs 1920, 1921

Parijs-Tours 1920

weg tot hij door een voorbijganger naar een herberg werd gebracht. Na 25 minuten aan de open haard vervolgde hij zijn rit. Hij won met een uur voorsprong, maar moest die zege wel bekopen met een maand herstel in het ziekenhuis. Eugène Christophe stierf op 84-jarige leeftijd. Hij werd begraven met de gele trui.

Paul Deman ^(BEL) Behendigheids en stijl

Paul Deman won in 1911 als eerste Belg de Ronde van Frankrijk, zij het in de categorie van de onverzorgden, renners die niet tot een ploeg behoorden. Twee jaar later zegevierde hij in de eerste Ronde van Vlaanderen, toen nog gereden over een afstand van 370 kilometer, na een incidentrijke finale. Met

zes renners waren ze de piste van Mariakerke binnengedoken. Twee van hen misten de bocht en werden de vijver in gekatapulteerd. In de chaos die ontstond, haalde Paul Deman het gemakkelijk.

Even later brak de Eerste Wereldoorlog uit. Daarin ontsnapte Deman tot twee keer toe aan de dood. Hij besloot zijn rennerskwaliteiten ten dienste te stellen van de vrede. Met de fiets smokkelde hij in een gouden tand geheime spionageberichten naar de geallieerden, net over de Nederlandse grens. Bij zijn vijftiende overtocht, op anderhalve maand van de wapenstilstand, werd hij gesnapt. Hij belandde in de gevangenis van Leuven en werd veroordeeld tot de dood met de kogel. Hij ontliet de executie, omdat het kamp waar

◀ *Paul Deman voelde zich goed in regen en wind.*

Tijdens de Eerste Wereldoorlog stelde Paul Deman zijn rennerskwaliteiten in dienst van de vrede. En ontsnapte net aan de dood.

hij zat op de dag van zijn terechtstelling werd bevrijd. Toch werd Paul Deman niet meteen vrijgelaten. Omdat hij in de dodencel zat en met een zwaar West-Vlaams accent sprak, dachten de bevrijders dat hij een Duitser was en wilden hem alsnog terechtstellen. Een brief uit Brussel maakte een einde aan dit oorlogsdrama. Deman werd onderscheiden voor zijn spionagedaden.

Aanvankelijk had Paul Deman het niet gemakkelijk om weer zijn vroegere niveau te halen. Tot hij in 1920 met bravoure

GEBOREN

25 april 1889 in Rekkem

OVERLEDEN

31 juli 1961 in Outrijve

PROF van 1909 tot 1924

UITSCHIETERS

Ronde van Vlaanderen 1913

Bordeaux-Parijs 1914

Parijs-Roubaix 1920

Parijs-Tours 1923

Parijs-Roubaix won. In een select kopgroepje voerde hij de schifting door en hij won met 53 seconden voorsprong op Eugène Christophe. In een goeie dag was de West-Vlaming onweerstaanbaar. Drie jaar later schreef hij ook Parijs-Tours op zijn palmares, in regen en wind, de omstandigheden waarin Deman zich goed voelde. De West-Vlaming frappeerde ook door zijn behendigheids en stijl.

Remco Evenepoel ^(BEL)

Wonder van de natuur

Remco Evenepoel schoot als een komeet naar de top. Ook een zware val in de Ronde van Lombardije kon zijn opgang niet remmen. Hij is samen met Wout van Aert het paradepaard van het Belgische wielrennen.

Toppers zijn speciale kerels. Toen Remco Evenepoel nog voetbalde bij Anderlecht, werd hij op een gegeven moment uit de ploeg gezet. Hij vroeg, samen met zijn ouders, een onder-

houd met Jean Kindermans, het hoofd van de jeugdopleiding bij paars-wit. Die wilde Remco prikkelen: als hij na nieuwjaar weer in de ploeg zou raken, dan zou hij kapitein worden. Maar tot verbazing van zijn vader Patrick, een oud-beroepsrenner, zei Remco dat het dan voor hem niet meer hoefde. Hij stond recht en vertrok.

Het typeert het karakter van Remco Evenepoel: hij geeft zonder verpinken zijn mening en weet wat hij wil. Remco moest nog twaalf worden toen hij bij PSV ging voetballen en, op eigen initiatief, bij een gastgezin in Eindhoven ging wonen. Hij stond zijn ouders uit te zwaaien nadat die hem daar, bij wildvreemden, aan de deur hadden afgezet. Ze weenden tot ze thuis waren en vroegen zich af wat ze nu hadden gedaan. Maar juist die periode bracht Remco veel zelfstandigheid bij en hielp hem om te staan waar hij nu staat. Hij kan heel goed voor zichzelf zorgen.

Remco Evenepoel miste snelheid en techniek om het als voetballer te maken. Op het veld en op de loopband verpulverde hij echter zowat elk looprecord. Hij nam een ploeg op sleeptouw en was een onverbiddelijke verdediger die je bij wijze van spreken vijf keer moest voorbijgaan om van hem af te zijn. Hij viel op door zijn werkethos en was een voorbeeld voor zijn ploegmaats. Op grond van zijn inzet, coaching en loopvermogen haalde hij ook de nationale ploeg en was bij de U16 de motor van het elftal. Zijn uitlooptrainingen op

zondag waren fietstochten van minstens honderd kilometer.

Eeuwige onrust

Vanaf het moment dat Remco Evenepoel bij Anderlecht aan de kant werd geschoven, gingen zijn schoolresultaten achteruit. Hij was prikkelbaar en lag met zichzelf in de knoop. Toen zijn vader eens thuiskwam van zijn werk, zag hij dat zijn fiets, helm en koerskleding weg waren. Even later stond Remco voor de poort en vroeg zijn vader naar de fiets-gps te kijken. Het bleek dat hij 120 kilometer had gereden tegen een gemiddelde snelheid van 34 kilometer per uur. Meteen wist hij waar zijn toekomst lag.

Remco Evenepoel schoot meteen naar de top. In de jeugdreksen ridiculiseerde hij zijn tegenstanders. Toen hij op het WK van 2018 in Innsbruck afscheid nam van de juniors, had hij 36 zeges behaald op 47 competitiedagen, een afwerkingspercentage van 76,6

Remco Evenepoel heeft mentaal nood aan hard trainen.

procent. Hij was ook wereldkampioen geworden in het tijdrijden en in de wegrit. Evenepoel was een man van de lange adem. Door vroeg aan te vallen probeerde hij zijn grenzen te verleggen. In zekere zin werd hij gedreven door een eeuwige onrust. Hij is vastberaden en blijft altijd heel cool, ook al staat hij vanbinnen op ontploffen. Het bleek bijvoorbeeld tijdens dat WK in Innsbruck toen hij viel, rustig overeind krabbelde, gewoon verder fietste en over iedereen heen denderde. Geen inspanning is hem ook te veel. Als kleine jongen al ging Remco geregeld mee met

GEBOREN

25 januari 2000 in Aalst

PROF

2019 tot...

UITSCHIETERS

2x Ronde van België 2019, 2021

2x Clásica San Sebastián 2019, 2022

EK tijdrijden 2019

Ronde van Polen 2020

Brussels Cycling Classic 2021

Luik-Bastenaken-Luik 2022

Ritzege in de Ronde van

Zwitserland 2022

BK tijdrijden 2022

2 ritzege in de Vuelta 2022

Vuelta 2022

WK op de weg 2022

zijn vader, een leverancier in pleisterwerken, naar de werf.

Remco is een wonder van de natuur die zijn surplus aan talent ook nog eens omzet in een extreem grote trainingsijver. Hij moet vaak worden afgeremd. Zijn lichamelijke mogelijkheden zijn onbegrensd. Toen hij bij de U15 van Anderlecht de *beep test* moest afleggen, waarbij je de afstand tussen twee kegels moet overbruggen in een steeds sneller tempo, liep hij op veertienjarige leeftijd 22 minuten. Terwijl niemand meer dan achttien minuten haalde, ook de spelers van de eerste ploeg niet.

Openbaar bezit

Al vroeg was hij in Schepdaal, het dorpje in het Pajottenland waar hij thuis is, een held. Heel even overwoog Remco in 2019 om, in navolging van vele grootheden, naar Monaco te verhuizen, maar uiteindelijk zag hij in dat hij zich in deze artificiële wereld niet goed zou voelen. Het was hem te groots, te mondain.

Sinds zijn sterke debuutjaar bij de beroepsrenners is Remco Evenepoel niettemin in een andere wereld terechtgekomen. Hij koos voor Deceuninck-QuickStep, waar Patrick Lefevere erop hamerde dat hij zuinig moest zijn met wedstrijddagen, want tenslotte had hij de categorie van de beloften overgeslagen. Er werden in het eerste jaar 55 competitiedagen vooropgesteld, het werden er 58. Met als absolute meesterwerk zijn zege in de Clásica San Sebastián, waardoor hij met zijn negentien jaar en 190 dagen de jongste winnaar werd van een WorldTour-koers. Daarnaast was er een Europese titel tijdrijden, zilver op het WK tijdrijden en een rit en het eind-

◀ *Op weg naar een historische overwinning in de Ronde van Spanje.*

▲ Omringd door zijn ploegmaats na zijn triomf in de Vuelta.

klassement in de Ronde van België. Remco Evenepoel was definitief uitgegroeid tot een fenomeen en werd zo ook een stuk openbaar bezit. Zijn mogelijke verhuis naar Monaco, zijn (tijdelijke) liefdesbreuk, het werd allemaal uitgegroot en veel gelezen.

Niet gemakkelijk is het om dan het hoofd koel te houden. Evenepoel leek daar aanvankelijk gemakkelijk in te slagen. Toen hij eind 2019 de Kristallen Fiets kreeg en Eddy Merckx zich in een voor hem ongewone opwelling afvroeg of Remco niet beter zou worden dan hij, vond hij dat zwaar overdreven. Van vergelijkingen met *de Kannibaal* huivert hij, ook al noemden velen hem toen al een potentiële winnaar van de Tour. En toen Evenepoel tot Sportman van het Jaar werd uitgeroepen, met een overweldigende meerderheid op Victor Campenaerts, was hij uiteraard blij, maar toch vooral verbaasd over de immense voorsprong

waarmee hij dit referendum, als jongste in de geschiedenis, won.

In 2020 zette Remco Evenepoel zijn opmars verder. Hij won in het begin van het seizoen de Ronde van San Juan en de Ronde van de Algarve en maakte indruk als klimmer. Weer swingden de superlatieven de pan uit. Maar door de coronacrisis kon hij pas eind juli de competitie hervatten, al deed hij dat meteen met de eindzege in de Ronde van Burgos. Tot hij dan in de Ronde van Lombardije tijdens de afdaling van de steile Muro di Sormano zwaar ten val kwam, op een moment dat hij mee in de kopgroep zat. Het was daarbij duidelijk dat stuurvaardigheid niet zijn grootste kwaliteit is. Dat komt omdat Remco te laat is beginnen te koersen. Hij zal nooit een acrobaat op de fiets worden. Ook wringen en vooraan zitten in de aanloop naar een helling in de Ronde van Vlaanderen of in de rush naar een kassei-

strook in Parijs-Roubaix, zal nooit zijn specialiteit zijn. Maar op die koersen mikt hij niet.

Na de horrorcrash in de Ronde van Lombardije volgde een lange revalidatie. Remco moest wekenlang plat liggen en zelfs een lui-er dragen, omdat hij niet zelfstandig naar het toilet kon. Een mokerslag voor zijn zelfbeeld. Toch verdronk hij nooit in negatieve gedachten. Evenepoel begon in 2021 op 8 mei aan het seizoen in de Ronde van Italië. Na 266 dagen afwezigheid en zonder wedstrijdritme. De verwachtingen waren gigantisch, de krant *Het Nieuwsblad* pakte zelfs uit met een bijlage gedrukt op het roze papier van de organiserende *La Gazzetta dello Sport*. Al snel bleek dat Evenepoel zijn voorbereiding op wankel fundamenten had gebouwd. Bovendien maakte hij ook fouten. Sprinten tegen Egan Bernal bijvoorbeeld om één seconde bonificatie te pakken en dat tegenover de Colombiaan ook nog eens benadrukken, het was ongepast. Het was toen duidelijk dat Evenepoel ook moest leren luisteren. Naar de juiste mensen. Hij heeft de

▲ *Remco Evenepoel fietste in 2022 alle twijfels van zich af.*

les later goed begrepen: ook overleg kan een sleutel zijn tot succes.

Nieuwe levensfilosofie

Remco Evenepoel heeft mentaal nood aan hard trainen. Daarbij lopen zijn trainingen zoals hij het gepland heeft. Op een haast obsessieve wijze kan hij naar bepaalde doelen toewerken. De manier waarop hij voor zijn vak leeft, is redelijk uniek. In de winter zal hij zich misschien één keer aan een pakje friet wagen,

Na zijn zege in Luik-Bastenaken-Luik viel er een last van Remco Evenepoel af.

maar dan houdt het op. Hij raakt bovendien geen druppel alcohol aan.

Alleen stond die attitude soms in schril contrast met zijn houding tegenover anderen. Evenepoel verviel met sommige uitspraken in arrogantie en kwam vaak heel bot over. Hij kreeg zijn emotionele oprispingen niet onder controle. Dat was al bij de junioren zo en het maakte hem niet overal populair. Misbaar maken tegen Sonny Colbrelli na de nederlaag op het EK, openlijk verhaal halen na een race-in-

cident zoals hij bij Gianni Vermeersch in de Benelux Tour deed, een duw geven tegen een collega die probeert af te stoppen... Het waren incidenten waarvoor hij ook binnen zijn ploeg een uitbrander kreeg. Evenepoel was zijn imago aan het besmeuren en zag het gelukkig tijdig in. Hij, die in alle stilte een Waalse organisatie helpt om mensen met een beperking te laten deelnemen aan loopwedstrijden, wilde vooral niet overkomen als een dikke nek. Het noodzakelijke ongeduld van de ambitieuze kampioen bleef, maar naast de fiets werd hij geduldiger. En bedachtzamer in zijn uitspraken. Binnen de ploeg werd het allemaal opgevolgd, al zouden ze Remco nooit mediatraining hebben gegeven omdat ze van mening zijn dat natuurlijke antwoorden de beste zijn.

In 2022 schoot Remco dan definitief naar de absolute wereldtop. Hij haalde zijn nieuwe levensfilosofie deels uit literatuur: (auto-) biografieën van bekende sportfiguren, maar ook boeken over mentaal welzijn. Zijn eerste echte doel van het voorjaar was Luik-Bastenaken-Luik. Hij oogde voor de start opvallend rustig, tot dan presteerde hij het best als hij een koers zonder stress kan beginnen. Toch had hij zich voorgenomen op de top van La Redoute aan te vallen, een plan dat hij perfect uitvoerde. De Vlaams-Brabander stooft in grootse stijl naar de zege en won zijn eer-

ste monument. Het belang daarvan kan niet overschat worden: er viel nadien een pak druk van zijn schouders. Vanaf dat moment kon hij aanvaarden dat er steeds meer van hem werd verwacht.

Frustraties botvieren

Die rust in Evenepoels hoofd zag je ook in de Ronde van Spanje. Vooraf sprak hij van een ritzege en een plaats bij de eerste tien, in het verloop van de wedstrijd had hij het over een podiumplaats. Ook toen hij leider werd, was er geen sprake van euforie. Evenepoel was voorbeeldig tijdens persconferenties, praatte rustig met de nationale en internationale pers en hield vooral de voeten op de grond. Hij koerste eerst offensief om zijn voorsprong uit te bouwen, daarna defensief zonder met zijn krachten te gooien. Geen ondoordachte aanvallen zoals hij in het verleden wel eens deed. De zege van Evenepoel werd luid bejubeld. Natuurlijk had hij mee geprofiteerd van de opgave van Primoz Roglic en waren het niet echt de toprenners die aan de Vuelta deelnamen, maar in zijn eerste grote examen was hij wel geslaagd.

De wereldtitel in Australië was dan het kroonstuk op Evenepoels seizoen. Daar verviel hij in een oude gewoonte en legde de vinger op de mond, een verwijzing naar de kritiek die er een jaar eerder na het WK in Leuven was geweest. Maar dat gebaar werd door de Belgische media amper belicht. Het was een eenmalige uitschuiver.

Evenepoel weet dat hij in het verleden als mens en als renner te egoïstisch is geweest. Te vaak ook had hij zijn frustraties botgevierd op zijn ouders en zijn vriendin. Dan gooide hij tijdens een deryntraining een bidon naar zijn vaders hoofd omdat die te snel of te traag reed, en thuis wilden er ook al eens flessen en glazen sneuvelen. Nu toont hij zijn ouders en vriendin alleen maar dankbaarheid en betreft hij ook zijn ploegmaats bij iedere zege.

Remco Evenepoel heeft lessen getrokken uit het verleden. Door de horrorcrash in de Ronde van Lombardije leerde hij relativeren. Tegelijkertijd leerde Michaël Verschaeve, de psycholoog van de ploeg die hem na de val in Lombardije begeleidde, hem ook de kunst van het durven te falen aan. Met vallen en opstaan pikte Remco het op. Het maakt van hem een andere renner en een ander mens. Hij analyseert zijn wedstrijden goed, zijn teksten hebben altijd inhoud en in mindere momenten zoekt hij niet naar uitvluchten. Wat dat betreft is Remco Evenepoel een van de exponenten van een nieuwe lichtung. En het is een renner die het wielrennen kleur geeft.

Julian Alaphilippe (FRA)

De non-conformist

Julian Alaphilippe laat zich in zijn manier van koersen nooit leiden door tactiek. Hij rijdt altijd met moed, creativiteit en temperament.

Met een beslissende demarrage werd hij in 2020 en 2021 in Imola en Leuven wereldkampioen. Het is de manier waarop hij al tal van successen heeft behaald. Alaphilippe gaat zijn eigen weg in het peloton, hij is een non-conformist die liever solo rijdt dan dat hij zich laat orkestreren. Hij is daarom ook minder geschikt voor het rondewerk. Dan moet hij te veel rekenen. Julian is de zoon van een beroepsmuzikant en groeide op met veel muziek in huis. Het weerspiegelt zich ergens in zijn manier van koersen. De Fransman danst op de pedalen, met veel ritme, zoals in zijn jeugdijaren, toen hij even drummer was. Hij rijdt met een afwisseling van instinct, klasse en explosiviteit. Alaphilippe is een vat vol energie en moet dat op de een of andere manier kunnen omzetten. Door altijd zeer actief te blijven, door te springen en te dansen.

Ook daardoor hebben zijn landgenoten hem in het hart gesloten. Zeker nadat hij in 2019 een echt superseizoen had gekend. Alaphilippe won toen de Strade Bianche en

Milaan-Sanremo, hij zegevierde in de Waalse Pijl en droeg veertien dagen de gele trui in de Ronde van Frankrijk, waarin hij twee ritten won. Hij werd in die Tour vijfde, sommigen noemden hem zelfs een potentiële winnaar, maar daarvoor lijkt Julian te kwetsbaar in het hooggebergte. Zelf was Alaphilippe heel verbaasd over die prestatie, nadat hij het jaar daarvoor in de Tour twee ritten had gewonnen en het bergklassement op zijn naam had geschreven.

Grimassen

Alaphilippe is een man voor eendagskoersen. Dan kan hij zich echt uitleven, dan hoeft hij niet afwachtend te koersen. Als hij aanvalt en grimassen trekt, als hij de vuist balt, lijkt het erop dat er een soort woede in zijn lichaam zit en hij zichzelf wil bevrijden. Alaphilippe straalt een bepaalde agressiviteit uit. Maar kapsesones waren en zijn niet aan hem besteed. Integendeel zelfs: zijn ambitie brandt nog steeds, hij wil ervoor gaan, hij is de exponent van een Quick.Stepploeg

GEBOREN

11 juni 1992
in Saint-Amand-Montrond

PROF

Van 2014 tot...

UITSCHIETERS

Ritzege in de Vuelta 2017
4 ritzege in de Ronde van het Baskenland 2018 (2), 2019, 2022
3x Waalse Pijl 2018, 2019, 2021
6 ritzege in de Tour 2018 (2), 2019 (2), 2020, 2021
Strade Bianche 2019
Milaan-Sanremo 2019
2x WK 2020, 2021

die altijd wil aanvallen. Alaphilippe is een natuurtalent. In de winter traint hij niet keihard, er staan bij hem dan niet de meeste kilometers op de teller, maar bij een sprintje bergop tijdens de eerste stage blijven er weinigen in zijn wiel. Dan gaat hij dieper dan de meeste anderen en is hij vaak de man die het tempo bepaalt. Hij kan als weinig anderen pijn verbijten.

In de regenboogtrui reed Julian Alaphilippe in 2020 een opvallende Ronde van Vlaanderen, ook al leek deze wedstrijd hem als lichtgewicht niet te liggen. Hij stormde met Wout van Aert en Mathieu van der Poel naar de meet. Tot hij door een motor werd aangereken en ten val kwam. Het remde zijn voorbereiding op het volgende seizoen. Ter-

Als Julian Alaphilippe aanvalt, is het alsof er een soort woede in hem zit.

wijl het voor de gemoedsrust van Julian belangrijk is dat hij er van in het begin van het seizoen staat. Alaphilippe won in 2021 een rit in Tirreno-Adriatico, schreef weer de Waalse Pijl op zijn naam en triomfeerde na een denderende finale in de eerste rit van de Ronde van Frankrijk. Twee maanden later werd hij in Leuven wereldkampioen en had zelfs aan de Olympische Spelen verzaakt om zich optimaal op deze wedstrijd voor te bereiden. In 2022 kende Julian dan weer door valpartijen een kwakkelseizoen.

◀ Julian Alaphilippe werd in 2012 wereldkampioen in Leuven.

Egan Bernal (COL)

De voorbestemde kampioen

Toen Egan Bernal op een fenomenale manier de Tour van 2019 won, leek dat het begin van een lange periode van heerschappij. Maar dan brachten tegenslagen hem aan het wankelen.

Dat Egan Bernal op 13 januari werd geboren, de verjaardag van Marco Pantani, is uiteraard puur toeval. Dat de huisdokter moeder Flor Marina voorstelde om haar zoon Egan te noemen is dat allicht niet. *Egan* is volgens hem Grieks voor 'kampioen'. Voor die naam was moeder Bernal niet te vinden, maar toen de bevalling tot een lijdensweg uitgroeide, ging ze er toch mee akkoord.

Een (voorbestede) kampioen werd Egan Bernal Gómez, zoals hij voluit heet, inderdaad. Hij skipte de belofte categorie nadat de fysieke testen die hij had gedaan gewoon indrukwekkend waren geweest. De Colombiaan was negentien jaar toen hij in 2016 bij het Italiaanse Androni Giocattoli als prof debuteerde. In die periode werkte hij samen met ex-renner Michele Bartoli. Die liet Bernal opnieuw een fysieke test doen. Tot twee keer

toe zelfs, omdat hij de eerste (fenomenale) cijfers niet geloofde. Egan beschikte over een zeer hoge weerstand en over een verschroeiende versnelling bergop. Hij gooide meteen al hoge ogen bij de elite. En bij Sky, dat hem in 2018 voor een opleidingsvergoeding van 300.000 euro bij Androni wegkocht. Een gouden overgang. Bernal won de Ronde van Californië en toonde in de Ronde van Frankrijk zijn capaciteiten als klimmer. In dienst van Geraint Thomas en Chris Froome.

Vier romans

Egan Bernal studeerde als tiener journalistiek en wilde later politici interviewen. Hij leest vier romans per jaar en toen hij bij Sky kwam, kon hij binnen zes maanden Italiaans en Engels. De definitieve doorbraak van Bernal, die eerder Parijs-Nice en als aanloop

GEBOREN

13 januari 1997 in Zipaquirá

PROF

Van 2016 tot...

UITSCHIETERS

Parijs-Nice 2019

Ronde van Zwitserland 2019

Tour 2019

2 ritzeges in de Giro 2021

Giro 2021

Na zijn Tourzege was het voor Egan Bernal niet gemakkelijk om met zichzelf in balans te blijven.

de Ronde van Zwitserland had gewonnen, kwam er in de Tour van 2019. Na het forfait van Froome schoof hij binnen de ploeg een rij op. Bernal klom in de ingekorte Alpenrit over de Iseran ten koste van Julian Alaphilippe naar de leidersplaats. Die kwam niet meer in gevaar. Hij maakte indruk door de soepele manier waarop hij naar boven reed. In Colombia had hij zich vaak getest op een col van 22 kilometer aan zeven procent gemiddeld en tot een hoogte van 3200 meter. Daar verlegde Bernal steeds weer zijn grenzen.

Na zijn Tourzege werd Egan gebombardeerd tot superster. Het was voor hem, zijn nuchterheid ten spijt, niet gemakkelijk om daarna in balans te blijven. Het daaropvolgende seizoen viel Bernal terug. Hij sukkelde met rugklachten en moest opgeven in de Tour. Zijn zelfvertrouwen kreeg een forse deuk. Niets bleef er over van de Bernal die altijd koerste met een lach op zijn gezicht, die aanviel zonder angst en niet bezig was met het resultaat. In 2021 herpakte Bernal zich met een zege in de Giro en reisde vervolgens als favoriet naar de Vuelta. De twijfel of hij weer op topniveau zou presteren, leek geweken. Maar de Colombiaan werd pas zesde.

Of die twijfels er nu weer zijn, moet worden afgewacht. Egan Bernal botste in januari 2022 in Colombia op training op een stilstaande bus en brak onder meer elf ribben, twee wervels en een knieschijf. Er werd zelfs even gevreesd voor permanente verlamming. Na een verloren seizoen is het uitkijken of hij weer de oude wordt.

◀ *Egan Bernal voor de Dom van Milaan, na zijn zege in de Giro in 2021.*

Julien Absalon ^(FRA)

Natuurtalent

Julien Absalon groeide op in de Vozezen en was vijftien jaar toen hij zijn liefde voor het mountainbiken ontdekte. Hij werd na zijn derde wedstrijd al geselecteerd voor het nationaal kampioenschap bij de nieuwelingen en finishte als vierde na amper twee maanden training. Absalon werd in 1998 zowel nationaal, Europees als wereldkampioen bij de junioren.

Op het hoogste niveau knalde Absalon vanaf 2003 als een

komeet omhoog. Hij was een natuurtalent. De Fransman beschikte over een uitmuntende techniek en een ijzeren conditie, hij reed even gemakkelijk bergop als bergaf. Julien won tussen 2004 en 2007 vier keer op rij het wereldkampioenschap en werd voordien al olympisch kampioen in Athene. Absalon had heel zijn seizoen op die wedstrijd afgestemd en niet aan alle wereldbekers deelgenomen. Later dat jaar kroonde hij zich dan voor de eerste keer tot wereldkampioen.

De heerschappij van Absalon was indrukwekkend. Illustratief daarvoor is de manier waarop hij in 2008 voor de tweede keer de olympische titel pakte. In het

◀ *Julien Absalon beschikte over een uitmuntende techniek.*

Julien Absalon was als het ware geboren voor het mountainbiken.

bloedhete Peking nam hij vanaf de start de wedstrijd in handen. Op een klim in de tweede ronde plaatste hij een definitieve versnelling. De anderen zagen hem nooit meer terug.

Vanaf 2010 moest Julien Absalon meer tegenstand dulden. Hij won nog geregeld, maar demonstreerde minder. In 2012 wilde de Fransman een derde olympische titel behalen, maar hij reed in de eerste ronde lek en gaf ontmoedigd op. Om vervolgens op het wereldkampioenschap pas als vierde te eindigen. Vanaf dat moment moest Julien meer en meer leren om te gaan met nederlagen en diende hij vaak het hoofd te buigen voor de opkomende Zwitser Nino Schurter. Toch pakte hij in 2014 nog zijn vijfde wereldtitel. Begin 2018 maakte Absalon be-

GEBOREN

16 augustus 1980
in Remiremont

PROF van 2001 tot 2018

UITSCHIETERS

14x NK 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016
7x Wereldbeker 2003, 2006, 2007, 2008, 2009, 2014, 2016
2x olympisch kampioen 2004, 2008
5x WK 2004, 2005, 2006, 2007, 2014
5x EK 2006, 2013, 2014, 2015, 2016

kend te stoppen. Hij sukkelde al een tijdje met een pollenallergie, die steeds verslechterde. Absalon presteerde anderhalf decennium op het hoogste niveau. Als er iemand is die het mountainbiken op de kaart zette, dan is hij dat.

Judith Arndt ^(DUI)

Sterke persoonlijkheid

Judith Arndt was een van de succesvolste kampioenen van haar generatie. Zowel op de weg als op de baan stapelde ze de overwinningen op. Ze werd wereldkampioen op de weg, maar ook in het tijdrijden en in de achtervolging. En ze won, naast twee keer de Ronde van Vlaanderen, verschillende meerdaagse etappekoersen.

Zowel op de weg als op de baan stapelde Judith Arndt de overwinningen op.

Vijf keer nam Judith Arndt deel aan de Olympische Spelen en pakte er drie medailles. Alleen een gouden plak bleef haar onzegd. Voor veel commotie zorg-

de de Duitse op de Spelen van 2004 in Athene. Toen ze over de meet reed, toonde ze demonstratief haar middenvinger. Het was een teken van protest tegen een beslissing van de Duitse Wielerbond om haar toenmalige levensgezel Petra Rossner niet te nomineren. Judith was een van de eerste sporters die zich als lesbienne outte.

Judith Arndt was geen meeloper. Wel een sterke persoonlijkheid die over alles haar mening naar buiten bracht en vaak botste met de UCI, die het vrouwenwielrennen volgens haar stiefmoederlijk behandelde. Ze riep op om sponsors te zoeken, het prijzengeld te verhogen en de interesse van de televisie aan te wakkeren. Maar hoe vaak de uit Brandenburg afkomstige Arndt de discussie ook zocht,

telkens weer botste ze op een muur. Judith Arndt was veertien jaar prof. Toen ze in 2012 stopte, presteerde ze nog goed en probeerden mensen haar op andere gedachten te brengen. Maar ze was het nomadenbestaan beu en kon het mentaal niet meer opbrengen om te trainen. Dat had ze heel haar carrière gedaan, het was de sleutel voor het succes.

Na haar carrière trok Arndt naar Australië om daar sociologie en cultuurwetenschap-

Judith Arndt was een van de eerste sporters die zich als lesbienne outte.

pen te studeren, twee vakken die haar altijd hadden gefascineerd. Ze had in Valkenburg afscheid genomen in schoonheid. Met haar tweede wereldtitel in

GEBOREN

23 juli 1976
in Königs Wusterhausen

PROF van 1999 tot 2012

UITSCHIETERS

WK achtervolging 1997
9x NK tijdrijden 1998, 1999, 2001, 2003, 2004, 2005, 2010, 2011, 2012
2x NK 2002, 2012
WK 2004
2x Ronde van Vlaanderen 2008, 2012
2x WK tijdrijden 2011, 2012

het tijdrijden. Het werd een gouden einde, dat wat Arndt betreft het best zo geruisloos mogelijk verliep. Hoe vaak ze ook op de barricaden stond, in wezen was Judith een zeer teruggetrokken persoon. Voor een afscheidswedstrijd voelde ze dan ook niets. Van dat soort drama, zei ze, hield ze niet.

Kasper Asgreen ^(DEN) Deense flandrien

In de jeugdramen had Kasper Asgreen niet echt een verwoesende indruk nagelaten. Maar hij was dan ook laat met wielrennen begonnen. Kasper was al veertien toen hij zich aansloot bij de plaatselijke wielclub. Eerder beoefende hij de dressuursport. Asgreen won af en toe een wedstrijd en maakte in 2017 voor het eerst internationaal wat naam toen

hij als laatstejaarsbelofte het EK tijdrijden won. Maar nadat hij op het WK tegen de klok pas als zevende was gefinisht, verdween hij weer in de anonimiteit.

De profploegen stonden dan ook niet in de rij om de Deen in te lijven. Maar bij het begin van het seizoen 2018 liep de blessureboeg bij Quick.Step langzamerhand vol. Patrick Lefevere nodigde Asgreen in volle klassiekerperiode uit voor een gesprek. Hij kreeg een contract voorgeschoteld dat hem tot eind 2020 aan de sterrenformatie bond. In 2019 werd Asgreen voor de Ronde van Vlaanderen in laatste instantie aan de kern toegevoegd. Hij verrichtte veel werk voor de ploeg en werd toch nog tweede na de ver-

◀ *Kasper Asgreen is in de eerste plaats een hardrijder.*

Het toeval reikte Kasper Asgreen vaak een helpende hand.

rassende Alberto Bettiol. Kasper Asgreen heeft een stalen karakter. Zelfs als het vriest dat het kraakt, maalt hij in de wintermaanden zijn kilometers af rond zijn geboortestad Kolding. In 2021 kende de Deen een absoluut topjaar met eerst een zege in de E3-Prijs Harelbeke en dan een overwinning in de Ronde van Vlaanderen. In een spurt met twee vloerde hij Mathieu van der Poel. Voor de buitenwereld een verrassing, voor Asgreen zelf niet. Na een zware wedstrijd of op een licht oplopende helling, zo beklemtoonde hij, kan hij een massaspurt winnen. In de Ronde van Californië had hij zelfs eens Jasper Philipsen verslagen.

GEBOREN

8 februari 1995 in Kolding

PROF van 2018 tot...

UITSCHIETERS

3x NK tijdrijden 2019,
2020, 2021

NK op de weg 2020

E3-Prijs Harelbeke 2021

Ronde van Vlaanderen
2021

Toch geldt de Deense flandrien in de eerste plaats als een hardrijder. Hij moet wel nog constant worden en zichzelf niet voorbijlopen. In 2022, toen de Tour in Kopenhagen startte, droomde hij van de gele trui, maar na de achtste rit moest hij opgeven. Om vervolgens door oververmoeidheid het seizoen voortijdig te beëindigen. Het maakt deel uit van zijn ontdekkingstocht als wielrenner: Kasper Asgreen moet zijn lichaam helemaal leren kennen.

Alessandro Ballan ^(ITA) Koersliefhebber

Alessandro Ballan reed ieder jaar veel wedstrijden. Het was alsof hij er nooit genoeg van kreeg. Bovendien was hij in het peloton vaak vooraan te vinden. Alessandro viel als amateur niet echt op. De Italiaan was 24 jaar toen hij bij de profs een kans kreeg. Aanvankelijk als knecht. In 2005 vestigde Ballan voor het eerst de aandacht op zich met ritwinst in

de Driedaagse van De Panne-Koksijde. Een paar dagen later liet hij zich met een zesde plaats opmerken in de door Tom Boonen gewonnen Ronde van Vlaanderen. Ballan maakte op dat moment deel uit van Lampre, waarvoor hij zes seizoenen zou uitkomen, alvorens naar BMC over te stappen.

Eigenlijk was Alessandro Ballan een on-Italiaanse renner. Hij hield vooral van de Vlaamse voorjaarswedstrijden en van Parijs-Roubaix. Het rijden op kasseien werd zijn specialiteit. Hij eindigde in de Franse topklassieker drie keer derde, vaak ook omdat het hem aan verbetering ontbrak en hij in de finale al blij was dat hij kon volgen en geen initiatief nam. Dat deed Ale in 2007 wel

◀ *Alessandro Ballan koerste op emotie.*

Het rijden op kasseien was de specialiteit van Alessandro Ballan.

toen hij de Ronde van Vlaanderen won na een prangende sprint met Leif Hoste, nadat hij de koers met een snedige uitval op de Muur van Geraardsbergen in de beslissende plooi had gelegd. Het publiek schreeuwde hem vooruit, het gaf Ballan vleugels.

Toch behaalde Ballan zijn mooiste zege in zijn thuisland: hij won in 2008 het wereldkampioenschap in Varese. Op drie kilometer van de finish flitste hij weg uit een selecte kopgroep met onder meer Damiano Cunego en Matti Breschel. Het leek een belangrijke zege voor Ballan. Niet zozeer omdat de gediplomeerde landmeter een vedette werd, maar vooral omdat die trui hem meer zelfvertrouwen moest geven en met meer lef doen koersen. Maar het daaropvolgende

GEBOREN

6 november 1979
in Castelfranco Veneto

PROF van 2004 tot 2014

UITSCHIETERS

Driedaagse van De Panne-
Koksijde 2007
Ronde van Vlaanderen
2007

Hamburg Cyclassics 2007

Ritzege in de Vuelta 2008
WK 2008

jaar kampte Ballan in het voorjaar met een virus en moest de klaskiekers laten schieten.

Uiteindelijk raakte ook Alessandro Ballan betrokken bij een dopingzaak. Aanvankelijk was er geen enkel bewijs, maar later werd Ballan alsnog aangeklaagd voor het gebruik van bloed doping. Hij werd voor twee jaar geschorst en ontslagen door zijn ploeg. Zo doofde zijn carrière uit.